

ΜΟΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΧΟΡΟΣ

ΕΝΑΣ ΔΕΚΑΕΤΗΣ ΜΑΕΣΤΡΟΣ

Η "Ίδρυση της Χορογραφικής Ακαδημίας,
Υπό Serge LIFAR

Είς τήν πραγματείαν του περί ακαδημαϊκού χορού ο πρωταγωνιστής και παγκοσμίως γνωστός χορογράφος τής "Όπερας του Παρισιού Σέρζ Λιφά, αναφέρει τά εξής: "Όλοι οι δάσκαλοι του μπαλέτου από τό Νοβέ, διαπίστωσαν ότι ο χορογράφος πρέπει νάχει γνώσεις μεγάλες πάνω σ' όλα τά επίπεδα τής τέχνης. "Όλας τυχαίας, μερικοί δάσκαλοι του μπαλέτου είψαν αυτή τήν πλατεία κολλήγεια κι' ύψωνότανε στό ύψος τής άποστολής των, οι άλλοι όμως, έλλείπει μίως άπαραίτητης πνευματικής καλλιέργειας, έσβυαν, πιστεύοντας ότι δέν κατάρθωσαν νά πραγματοποιήσουν τίς ύποσχέσεις τής ιδιοφυΐας των, από έλλειψη έπαρκούς εκπαίδευσης. Τέλος κατανόησαν τήν άνάγκη ίδρύσεως μίως άνωτερης σχολής, ενός Χορογραφικού Ίνστιτούτου. Καί στις 18 Νοεμ. του 1947, χάρη στην κατανόηση και τήν καλωσύνη του κ. Μ. Hirsch Διευθυντού τών Κρατικών Λυρικών Θεάτρων, Ιδρύθη ή Χορογραφική "Ακαδημία, πού άναποκρίνεται σέ μία πραγματικά μεγάλη ζωτική άνάγκη. "Άπειροι άκροατές παρακολουθούν τίς διαλέξεις και τά μαθήματα σ' αυτήν τήν "Ακαδημία εκφράζοντες τό θαυμασμό και τίς ευχαριστίες των γιά τήν άποκάλυψη σ' αυτού τών μέχρι τότε άγνωστων γνώσεων. Η Όλη πού διδάσκατος είναι ή εξής: Γενική αισθητική, Ιστορία και αισθητική τής μουσικής Ιστορία του θεάτρου, Πλαστικές τέχνες, Αισθητική και πρακτική Ιστορία του μπαλέτου. Νά και τά πρακτικά άποτελέσματα αυτής τής εκπαίδευσης. Δίνονται προβλήματα χορευτικά, π.χ. νά κανονίσουν οι εκπαιδευόμενοι ένα χορό σ' ένα τέτοιο ή άλλοϊωτικό στίλ, φροντίζοντας γιά τήν ύπόδειξη τής μουσικής του θέματος. Φέτος ή έξέταστική Έπιτροπή δά έξέτασε τίς διάφορες χορογραφικές δημιουργίες τών σπουδαστών και θά βραβεύσει άσφαλώς τά ταλέντα. Ασή ή στερεά βάση πού δημιουργεί ή Χορογραφική "Ακαδημία είναι μία έγγυση και βεβαίωτης τής πραγματικής προόδου τής αιωνίας νεότητος και τής διατηρήσεως τής παραδόσεως.

Μετάφραση Γ. Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Στην Αίθουσα Συναυλιών του Έλλ. Ωδείου Ναυπλίου δόθηκε με μεγάλη έπιτυχία θεατρική παράσταση ύπό μαθητριών του Ωδείου, τήν όποία παρακολούθησε πλήθος κόσμου. Έλαβαν μέρος αι Δίδες:

Σαββοπούλου Ε., Σκαρπέλου Β., Κοϊνή Α., Κεσσά Ρ. Σιψή Γ., Σουρλά Ε., Τασούλη Κ., Λεοντή Σ., "Απαλοδήμα Μ., Ρετάλη Π., Λεκάκη Μ., Νικα "Αγλά, Ξενίδου Β., Παπαχριστοφίλου "Αγ., Καλτζά Ε., Τσοούλη "Αθ., Μαρτινίκου Τ., Μαζαράκη Έλενη, Νίκι Χ., Πιτουρά Τ., Βαλασιάδου Ε., Παπανθριανού Ε., Ρούσου "Όλ., Μπότσου "Αγ., Ψαμοπούλου Μ., "Αγραφιώτου Εύαγ., Παπαχριστοφίλου Ν., Νικολοπούλου Έλ. Οικονομοπούλου Π., Σιψή Στ., "Ασαντουριάν "Άλκη.

Πολλοί θεατοπόνοι όταν άκούει νά γίνεται λόγος γιά τα παιδιά —θαύματα. "Άλλως τεί συχνά τά παιδιά άλλά δσο κι' άν παρουσιάζουν άληθινά εξαιρετικά πρώιμο καλλιτεχνική άνάπτυξη, έχουν συνήθως τέτοια σοβαροφάνεια και τέτοια πόζα, ώστε καταντούν άντιπαθητικά.

Αυτό όμως δέν ίσχυει με τόν Ρομπέρτο Μπέντζι, τόν δεκαετή μάεστρο πού έκανε πριν τινος τήν εμφάνισή του στό "Άλμπερτ Χάλλ του Λονδίνου κι' είνε γεμάτος άφέλεια και άπλόητητα.

"Όταν τό άκροατήριο πού γέμει άσφυκτικό τή μεγάλη αίθουσα είδε ένα παιδί άλευκοντυμένο με κοντά πανταλονάκια πού άφηνε γυμνά τά γονάτα του, ν' άνεβαίνη στην έξέδρα του άρχιμουσικού είχε ένα παράξενο αίσθημα άνταμονής και προσδοκίας. Κι' όταν τό είδε νά κρατά τόν ρυθμό με τό άριστερό χέρι, ενώ με τό δεξιό κοουνοει τή μαγκάκια του άρχιμουσικού, ο κόσμος νόμισε ότι άνειρεύεται και χρείασθησαν λίγα λεπτά τής ώρας, σόστού πιεισθή ότι δέν ήταν θύμα παραισθήσεως, αλλά ότι πραγματικά ο μικρός μάεστρος διήθυνε τήν όρχήστρα.

Τήν διήθουσε βέβαια με τόν δικό του τρόπο κι' ή έρμηγεια πού έδεινε στό κάθε έργο, ήταν δική του, Ιδίωτη και ηγναία. Μα αυτό δέν σημαίνει ότι δέν ήταν ένας πρώτης τάξεως μάεστρος. Οι γνώμες τών κριτικών δέν ήταν άπόλυτως όμόφωνες, όλες όμως ήταν έμμενεις, έστω και με έπιφυλάξεις πού εξηγούνται εύκολα από τή φυσική δυσπιστία τών σοβαροφάνών κριτικών άπέναντι κάθε πέρα.

"Ο Γκιουζέπε, ο νάεστρος του νεαρού Ρομπέρτο είνε μουσικάν είδών. "Όταν ο μικρός ήταν τεσσάρων χρονών, ο Γκιουζέπε του έκανε δάρο ένα μικρό άκροντυμένο κατασκευασμένο έπίτηδες σέ μικρές διαστάσεις γιά νά μπορεί νά τό χρησιμοποιή ο Ρομπέρτο. Σέ διάστημα ενός έτους τό παιδί έμαθε νά παίζη τόσο καλά, ώστε κέρβισε ένα βραβείο σέ κάποιο διαγωνισμό. "Έτσι, φάνηκε σαφώς ότι τό παιδί ήταν γεννημένο μουσικός.

Γιά πρώτη φορά διήθουσε όρχήστρα σέ ηλικία όκτώ έτών. Είχε πάει στόν κινηματογράφο κι' είχε δει τό φίλμ του Ντεισιού «Φαντάζια» πού, ως γνωστόν, περιλαμβάνει τμήματα τών δισσημιότερων μουσικών έργων. "Ο Ρομπέρτο μόλις γύρισε σπίτι του άρχισε νά τραγουδά δόκλωρη τή μουσική του έργου, χωρίς νά παραλείπει ούτε μία νότα.

"Ο εύνοούμενος συνθέτης του είνε ο Λιστ. "Όπως οι περισσότεροι μεγάλοι μάεστροι, διευθύνει από μνήμης, χωρίς νά έχη έμπρός του τό κείμενο τής μουσικής. Τήν άποστηθίζει άλλως τεί πολύ εύκολα. "Έμαθε τήν ορπιτιόνη τής "Έκτης Συμφωνίας του Μπετόβεν μέσα σέ δεκαπέντε μέρες κι' έπειτα από μία μόνη δοκιμή μπόρεσε νά τήν διευθύνη χωρίς νότες. Το περιέργου είνε ότι τό παιδί αυτό είδε όμως σήμερα έλαχιστοίς μόνο μάεστρους νά διευθύνουν κι' αυτό άκριβώς δίνει τήν προτυπία και αδόρημητισμό στις δικές του έρμηγεις.